

staltninger ved Finsens Lysinstitut og 439 000 Kr. som Administrationsudgifter ved det civile Luftværn.

Hvad *Driftsindtægterne* angaar, hidrører den ganske overvejende Del af Merindtægten, 95,9 Mill. Kr., fra Skatter og Afgifter, der er forhøjet med 92,3 Mill. Kr. Heraf er de 3,4 Mill. Kr. Ekspeditionsgebyrer for Valutaattester. I øvrigt fordeles Indtægtsstigningen sig med 44,8 Mill. Kr. paa Skatter paa Indkomst og Formue og 44 Mill. Kr. paa Told- og Forbrugsafgifter. Af Indtægtsstigningen paa § 7 stammer 1,1 Mill. Kr. fra Nationalbankens Overskud, og 0,5 Mill. Kr. er Merindtægt ved Mulkter og Bøder, bl. a. som Følge af, at der ved Enhedspolitioordningen blev overført flere Bødeindtægter til Staten.

Resultatet af *det samlede Driftsbudget* for Finansaaret 1939—40 bliver, at det Overskud paa 4,2 Mill. Kr., der opførtes paa Finansloven, forvandles til et *Driftsunderskud* paa 15,3 Mill. Kr.

Med Hensyn til *Formuebudgettet* under § 26 blev der paa Finansloven som Nettoresultat regnet med en Forøgelse af Skatkammerbeviser og Bankgæld paa 121,6 Mill. Kr. Dette Beløb forhøjes ved Tillægsbevillingsloven med 84,8 Mill. Kr. Merudgiften skyldes dels de ca. 20 Mill. Kr., hvormed Driftsresultatet er blevet forringet i Forhold til Finansloven, dels den ovennævnte Overførsel til næste Finansaar af de 28,1 Mill. Kr., der er ydet som Udligningstilskud til Landbruget, dels endelig en Række Kapitalbevægelser særlig vedrørende faste Ejendomme og Anlæg og Statens Udlaansvirksomhed.

Der blev ved Sagens 2. Behandling i Folketinget stillet 344 Ændringsforslag, der alle var tiltraadt af Finansudvalget, og som vedtoges uden Afstemning.

I Betænkningen udtalte *Venstres* Finansudvalgsmedlemmer, at de paa Tillægsbevillingsloven opførte Udgifter paa visse Omraader overskred, hvad Mindretallet maatte finde passende, og at man ikke vilde kunne tiltræde deres Videreførelse i samme Forhold for Finansaaret 1940—41. Under Forhandlingen i Tinget rettede *Jensen-Broby* særlig Kritik mod Systemet med Dobbeltløn, saaledes som det var praktiseret ved nogle ministerielle Sekretærers Anvendelse til forskelligt Nævnsarbejde, og mod Udgifterne i Forbindelse med Det erhvervsøkonomiske Raad. Handelsministeren kunde ikke anerkende Berettigelsen af den fremsatte Kritik: for Det erhvervsøkonomiske Raads Vedkommende havde det været af afgørende Betydning, at man havde kunnet faa Bistand af unge trænede Folk fra de forskellige Ministerialkontorer, og der var lagt megen Vægt paa at holde Udgifterne ved Raadets Virksomhed nede paa et saa ringe Beløb som overhovedet muligt.

Ved 3. Behandling i Folketinget førtes ingen Forhandling, og Lovforslaget gav heller ikke Anledning til Drøftelse i Landstinget. Dets Vedtagelse skete enstemmigt i begge Ting.